

Sygn. akt I C 1008/16

Uzasadnienie wyroku z dnia 16 sierpnia 2016 r.

W pozwie z dnia 1 lutego 2016 r. G. K. wniósł o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. kwoty 3.200 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 21 lipca 2015 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 14 lutego 2015 r. zawarł z pozwanym dwie umowy o świadczenie usług turystycznych nr (...) oraz (...). W dniu 7 maja 2015 r. pozwany powiadomił powoda o braku minimalnej ilości uczestników imprezy turystycznej

i wynikającego stąd przesunięcia terminu rozpoczęcia imprezy z dnia 13 czerwca 2015 r. na dzień 16 czerwca 2015 r., godz. 19:30. Powód zaakceptował tę zmianę. Z dokumentów podróży przesłanych powodowi w dniu 10 czerwca 2015 r. za pośrednictwem poczty elektronicznej wynikało jednoznacznie, że odlot samolotu ma nastąpić w dniu 16 czerwca 2015 r. o godz. 19.30. Jednak w dniu 16 czerwca 2015 r. około godz. 15.20 przedstawiciel pozwanego skontaktował się telefonicznie z powodem i poinformował go, że odlot samolotu następuje o godz. 16:05, a powód nie stawiał się na lotnisku. Strony uzgodniły telefonicznie kolejny termin wylotu z zastrzeżeniem, że powód pokryje część związanych z tym kosztów

w kwocie 1.700 zł. W dniu 17 czerwca 2015 r. powód przesłał pozwanemu za pośrednictwem poczty elektronicznej reklamację z żądaniem zwrotu kosztów w kwocie 1.700 zł oraz odszkodowania za skrócony czas pobytu w Egipcie. W dniu 21 lipca 2015 r. pozwany rozpatrzył reklamację negatywnie. Powód ponowił reklamację w dniu 31 lipca 2015 r. Pozwany w dniu 31 lipca 2015 r. ponownie odmówił jej uwzględnienia.

(pozew k. 1-4)

W odpowiedzi na pozew (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany przyznał okoliczność zawarcia z powodem w dniu 14 lutego 2015 r. za pośrednictwem agenta S..pl dwóch umów o nr (...). Każda z umów obejmowała pobyt trzech osób (dwóch dorosłych i jednego dziecka, łącznie sześć osób) w hotelu Park (...) (czterogwiazdkowym) w miejscowości S. w Egipcie w okresie od dnia 11 czerwca 2015 r. do dnia 27 czerwca 2015 r.

w pokojach typu standard z opcją „all inclusive” w cenie 7.098,40 zł – jeśli chodzi o umowę nr (...) – oraz w cenie 6.589,43 zł – jeśli chodzi o umowę nr (...). Pozwany przyznał również, że wylot w dniu 13 czerwca 2015 r. został anulowany, a powód zgodził się na zmianę terminu wylotu na dzień 16 czerwca 2015 r. Pozwany odwołał się do treści pkt 2.2. Warunków Imprez (...) oraz pkt 2. dokumentu „Przygotuj się do podróży”, stanowiących integralne części obu umów i doręczonych powodowi za pośrednictwem poczty elektronicznej w dniu 14 czerwca 2015 r. Pozwany podniósł, że powód nie zweryfikował przed odlotem ostatecznych godzin wylotu z W. do S. w Egipcie. Nieobecność powoda na lotnisku we właściwym czasie, a w konsekwencji skrócenie pobytu w Egipcie, wynikały z wyłącznej winy powoda. Agent pozwanej jedynie z uprzejmości pomógł powodowi w nabyciu kolejnych biletów lotniczych oraz pokrył połowę związanych

z tym kosztów. Ponadto pozwany zarzucił, że dochodzone roszczenie jest rażąco wygórowane. Wywodził, że powód może domagać się odszkodowania za skrócony pobyt maksymalnie w kwocie 714 zł, odpowiadającej sumie kosztów pobytu w hotelu sześciu osób przez dwie doby z uwzględnieniem, że koszt pobytu jednej osoby przez jedną osobę wynosi 59,50 zł.

(odpowiedź na pozew – k. 66-72)

Za podstawę wyroku Sąd Rejonowy przyjął następujące ustalenia:

W dniu 14 lutego 2015 r. powód G. K. zawarł z pozwanym (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., prowadzącym działalność gospodarczą

w zakresie organizowania imprez turystycznych, dwie umowy o świadczenie usług turystycznych nr (...) oraz (...). Przedmiotem obu umów był pobyt G. K., E. K., J. K. (1) (małoletniej), J. K. (2), M. K. oraz F. K. (małoletniego) w miejscowości S. w Egipcie w okresie od dnia 13 czerwca 2015 r. do dnia 27 czerwca 2015 r. w hotelu Park (...) o statusie czterogwiazdkowym w pokojach typu standard z opcją „all inclusive”. Z tytułu umowy nr (...) powód zobowiązany był zapłacić na rzecz pozwanego cenę w kwocie 7.098,40 zł, natomiast z tytułu umowy nr (...) cenę w kwocie 6.589,43 zł. Świadczenia przewidziane w umowach obejmowały pobyt w hotelu od dnia 13 czerwca 2015 r. do dnia 27 czerwca 2015 r., przelot z W. do S. w Egipcie w dniu 13 czerwca 2015 r. w godz. 18:40 – 22:55, przelot z S. w Egipcie do W. w dniu 27 czerwca 2015 r. w godz. 23:45 – 4:00 w klasie ekonomicznej, transfer w obie strony z hotelu na lotnisko, ubezpieczenie podstawowe oraz voucher podróży na kwotę 10 dolarów amerykańskich. Do obu umów zastosowanie znajdowały postanowienia Warunków Imprez (...) nr 16, obowiązujących od dnia 2 lutego 2015 r. (dalej – OWU). Tekst OWU powód otrzymał przed zawarciem umowy ubezpieczenia. Postanowienia OWU nie były indywidualnie negocjowane z powodem.

(okoliczności niesporne, a ponadto umowa nr (...) k. 5, 9, 22; umowa nr (...) k. 6, 10, 21; Warunki Imprez (...) nr 16 obowiązujące od dnia 2 lutego 2015 r. k. 16-18, korespondencja elektroniczna z dnia 14 lutego 2015 r. k. 7-8, k. 11-12, 19-20)

Według pkt 5.6 OWU w związku ze specyfiką połączeń lotniczych mogły następować zmiany godzin rozpoczęcia lub zakończenia imprezy. Pozwany jako organizator miał informować o możliwości zmiany godziny lotu do miejsca imprezy albo z miejsca imprezy na wcześniejszą lub późniejszą względem podanej w rozkładzie lotów oraz umowie na wypadek zaistnienia okoliczności, których nie można było przewidzieć lub uniknąć.

Z kolei według pkt 5.7 OWU jeżeli nastąpi zmiana godziny wylotu z kraju pozwany jako organizator lub agent, u którego klient zawarł umowę, miał poinformować klienta najpóźniej w ciągu ostatniej doby przed terminem wylotu, kontaktując się z klientem pod numerem telefonu kontaktowego lub pod adresem e-mail wskazanych w umowie.

(Warunki Imprez (...) nr 16 obowiązujące od dnia 2 lutego 2015 r. k. 16-18)

W dniu 7 maja 2015 r. pozwany powiadomił powoda o braku minimalnej ilości uczestników imprezy turystycznej objętej zawartymi umowami i wynikającym stąd przesunięciu terminu imprezy z dnia 13 czerwca 2015 r. na dzień 16 czerwca 2015 r., przy zachowaniu pozostałych warunków umów. Powód wyraził zgodę na taką zmianę postanowień obu umów w formie pisemnej.

(okoliczności niesporne, a ponadto korespondencja elektroniczna z dnia 7 maja 2015 r. k. 23-28)

W dniu 10 czerwca 2015 r. pracownik biura S..pl. przesłał powodowi za pośrednictwem poczty elektronicznej dokumenty podróży dotyczące lotu oraz zakwaterowania w hotelu Park (...). Według treści biletów lotniczych odlot z W. do S. w Egipcie nastąpić miał w dniu 16 czerwca 2015 r. o godzinie 19:30, a przyłot z S. w Egipcie w dniu 30 czerwca 2015 r. o godz. 18:40. Z kolei według treści voucherów hotelowych pokoje w hotelu dla powoda i członków jego rodziny miały zostać udostępnione od dnia 16 czerwca 2015 r. do dnia 30 czerwca 2015 r. W korespondencji elektronicznej pracownik biura S..pl. zawarł następujące stwierdzenie „na dzień przed wylotem powinniśmy potwierdzić godzinę wylotu”.

(okoliczności niesporne, a ponadto korespondencja elektroniczna z dnia 10 czerwca 2015 r. k. 29, bilety lotnicze k. 30-35, 41-46, vouchery hotelowe k. 36-37, 39-40)

W dniu 16 czerwca 2015 r. około godz. 15.20 przedstawiciel pozwanego skontaktował się telefonicznie z powodem i poinformował go, że odlot samolotu następuje o godz. 16:05, a powód nie stawił się na lotnisku. Strony uzgodniły telefonicznie kolejny termin wylotu

z zastrzeżeniem, że powód pokryje połowę kosztów z tym związanych. Ostatecznie powód wraz z członkami rodziny korzystającymi z imprezy turystycznej odleciał samolotem w dniu 18 czerwca 2015 r. o godzinie 6.00 z K. i został przez pozwanego z tego tytułu obciążony kwotą 1.700 zł.

(okoliczności niesporne, a ponadto korespondencja elektroniczna z dnia 17 czerwca 2015 r. k. 47)

Powód z tej przyczyny złożył reklamację w dniu 1 lipca 2015 r., żądając zwrotu kosztów w kwocie 1.700 zł oraz odszkodowania za skrócony czas pobytu w Egipcie. W dniu 21 lipca 2015 r. pozwany odmówił uwzględnienia reklamacji. Powód ponowił reklamację w dniach 31 lipca 2015 r. oraz 13 października 2015 r. Pozwany nie zmienił jednak swojego stanowiska.

(okoliczności niesporne, a ponadto pisma powoda obejmujące reklamacje k. 48-50, odpowiedź pozwanego k. 51-52, 55-56)

Podstawę poczynionych w sprawie ustaleń niespornych pomiędzy stronami, przyznanych według art. 229 k.p.c. albo uznanych za przyznane według art. 230 k.p.c. – stanowiły przedstawione przez strony kopie dokumentów prywatnych, stanowiących początek dowodu na piśmie, które nie były kwestionowane i co do których nie ujawniły się jakiegokolwiek okoliczności, dla których należałoby odmówić im wiarygodności.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Spór pomiędzy stronami dotyczył należytego wykonania zobowiązania z zawartych umów o świadczenie usług turystycznych nr (...) oraz (...), jeśli chodzi o powiadomienie powoda o zmianie godziny odlotu samolotu, którym przewóz stanowił świadczenie objęte łączącymi strony umowami oraz jeśli chodzi o odpowiedzialność za wynikającą stąd szkodę odpowiadającą łącznie kwocie 3.200 zł, na którą składały się poniesione przez powoda koszty przelotu w dniu 18 czerwca 2015 r. o godzinie 6.00 z K. do S. w Egipcie, wynoszące 1.700 zł oraz odszkodowanie za skrócony czas pobytu w Egipcie w kwocie 1.500 zł.

Niewątpliwie obie umowy zawarte przez powoda z pozwanym kwalifikowały się jako umowy o świadczenie usług turystycznych, do której zastosowanie znajdowały przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych (obecnie tekst jednolity Dz. U. z 16 lutego 2016 r. poz. 187).

Pozwanemu jako przedsiębiorcy organizującemu imprezę turystyczną przysługiwał status organizatora turystyki w myśl art. 3 pkt 5 tej ustawy.

Na podstawie art. 11a ust. 1 tej ustawy, organizator turystyki odpowiada za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy o świadczenie usług turystycznych, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest spowodowane wyłącznie:

- 1) działaniem lub zaniechaniem klienta;
- 2) działaniem lub zaniechaniem osób trzecich, nieuczestniczących w wykonywaniu usług przewidzianych w umowie, jeżeli tych działań lub zaniechań nie można było przewidzieć ani uniknąć, albo
- 3) siłą wyższą.

Według utrwalonej wykładni tego przepisu stanowić on może podstawę odpowiedzialności organizatora turystyki za szkodę niemajątkową klienta w postaci tzw. zmarnowanego urlopu, polegającą na utracie oczekiwanych w związku

z wykonaniem umowy przyjemnych przeżyć z podróży i wypoczynku. W takim przypadku przepis ten pozwala na zasądzenie zadośćuczynienia z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy o świadczenie usług turystycznych (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 19 listopada 2010 r., III CZP 79/10, OSNC 2011/4/41, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 marca 2011 r., I CSK 372/10, OSNC-ZD 2012/1/21).

Z kolei odpowiedzialność organizatora turystyki za szkodę majątkową klienta znajduje podstawę w art. 11a ust. 1 wspomnianej ustawy w zw. z art. 471 k.c. Jeśli zatem organizator turystyki odpowiada za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy o świadczenie usług turystycznych na podstawie art. 11a ust. 1 wspomnianej ustawy, obowiązany jest do naprawienia szkody, która wynika z niewykonania lub nienależytego wykonania takiej umowy.

W okolicznościach sprawy niniejszej zachodziła podstawa do przyjęcia, że nieobecność na lotnisku powoda oraz osób korzystających w jego imieniu z imprezy turystycznej w dniu 16 czerwca 2015 roku w czasie umożliwiającym skorzystanie z usługi przewozu o godzinie 16:05, udostępnionej przez pozwanego w ramach zawartych z powodem umów o świadczenie usług turystycznych, a w konsekwencji skrócenie okresu uczestnictwa w imprezie turystycznej objętej umowami, były okolicznościami zawinionymi przez pozwanego, a nie przez powoda. Z tego pozwany ponosi odpowiedzialność zarówno za szkodę majątkową, jak i niemajątkową, wynikłą z nienależytego wykonania umów.

Postanowienia obu wspomnianych umów przewidywały stawiennictwo powoda oraz osób korzystających w imieniu powoda z usług świadczonych przez pozwanego w miejscu rozpoczęcia przewozu w dniu 16 czerwca 2015 roku.

Dokumenty przewozu przekazane 10 czerwca 2016 r. przez osobę, za pośrednictwem której pozwany wykonywał zobowiązanie umowne i za którą odpowiedzialność ponosi – pracownika biura (...)pl – precyzowały w sposób wiążący obie strony umowy, że świadczenie usługi polegającej na przewozie uczestników imprezy turystycznej w dniu 16 czerwca 2015 roku rozpocznie się godzinie 19:30.

Z treści pkt 5.6 OWU, wiążących obie strony umowy wobec spełnienia przesłanek

z art. 384 § 1 k.c. i braku okoliczności przewidzianych w art. 385¹ § 1 k.c., jednoznacznie wynikał ciężący na pozwanym jako organizatorze imprezy turystycznej obowiązek poinformowania klienta o zmianie godziny lotu do miejsca imprezy na wcześniejszą lub późniejszą w przypadku nieprzewidzianych okoliczności związanych ze specyfiką połączeń lotniczych.

W treści pkt 5.7 OWU obowiązek pozwanego w tym zakresie został doprecyzowany, gdy chodzi o zmianę godziny wylotu z kraju. W takiej sytuacji pozwany jako organizator imprezy (lub osoba, która na rachunek pozwanego zawierała umowę z klientem) powinien był poinformować klienta o zmianie godziny wylotu z kraju najpóźniej w ciągu ostatniej doby przed terminem wylotu, wykorzystując w tym celu podany przez klienta numer telefonu lub adres poczty elektronicznej.

Okoliczność, że to na pozwanym lub osobie, za którą pozwany odpowiedzialność ponosi, spoczywał obowiązek powiadomienia powoda jako klienta o zmianie godziny wylotu znajdowała potwierdzenie także w treści korespondencji elektronicznej skierowanej do powoda w dniu 10 czerwca 2016 r. przez pracownika biura (...)pl.

Z zawartej tam informacji jasno wynika, że godzina wylotu miała zostać potwierdzona dzień przed wylotem przez osobę z biura turystycznego, a nie przez powoda.

W tych okolicznościach pozwany nie może skutecznie zwolnić się względem powoda

z odpowiedzialności za niewykonanie swego zobowiązania wynikającego z pkt 5.6 i 5.7 OWU powołując się na treść informatora zatytułowanego „Przygotuj się do podróży”. Po pierwsze brak było dowodu doręczenia tego formularza powodowi, czego wymaga art. 384

§ 1 k.c. W szczególności na jego doręczenie nie wskazuje treść zawieranych umów, gdzie powód pokwitował jedynie doręczenie mu OWU zatytułowanych (...). Po drugie zapisy zawarte we wspomnianym informatorze dotyczące sytuacji, w której następuje zmiana godziny odlotu, w pierwszej kolejności wskazują, że klient o tego rodzaju zmianie

zostanie niezwłocznie poinformowany, a dopiero w dalszej kolejności zawierają sugestię, aby klient poczynił starania w celu upewnienia się, czy ustalona godzina wylotu pozostaje aktualna. Nawet zatem z treści takich zapisów informatora nie można wywieść obowiązku klienta, gdy chodzi o ustalenie, czy godzina wylotu nie uległa zmianie, a jedynie zachętę klienta do zgodnego współdziałania z pozwanym w celu wykonania zobowiązania.

Wobec powyższego okoliczność, że obciążenie powoda kwotą 1.700 zł w związku z usługą przewozu wykonaną dopiero w dniu 18 czerwca 2015 r. odbyło się sprzecznie z umową oraz że kwota ta stanowiła uszczerbek majątkowy poniesiony przez powoda w wyniku niewykonania przez pozwanego obowiązku informacyjnego przewidzianego w pkt 5.6 i 5.7 OWU, nie budziła wątpliwości.

Niewątpliwie również to właśnie w wyniku niewykonania przez pozwanego obowiązku informacyjnego okres korzystania z imprezy turystycznej przez powoda oraz osób korzystających z tej imprezy w jego imieniu uległ skróceniu o dwie doby.

Skrócenie okresu korzystania z imprezy turystycznej o dwa dni w sytuacji, gdy zgodnie z zawartymi umowami impreza ta miała trwać czternaście dni, kwalifikuje się jako częściowa utrata spodziewanych przyjemnych przeżyć z wypoczynku, którego warunki miały być zapewnione przez pozwanego w wykonaniu wspomnianych umów. Niewątpliwie bowiem jakość wypoczynku związana jest z czasem jego trwania, a w okolicznościach sprawy niniejszej skrócenie okresu korzystania z imprezy turystycznej obejmowało okres odpowiadający siódmej części przewidzianego czasu trwania imprezy turystycznej.

Wbrew twierdzeniom pozwanego brak podstaw do ustalenia wysokości należnego w związku z tym powodowi zadośćuczynienia jedynie w kwocie odpowiadającej kosztom pobytu w hotelu powoda oraz osób korzystających w jego imieniu z imprezy turystycznej. Skoro przedmiotem umowy stron był pobyt w hotelu zlokalizowanym w S.

w Egipcie, to okolicznością powszechnie znaną powinno być to, że głównym celem imprezy turystycznej nie miało być spędzanie czasu w pokoju hotelowym, ale korzystanie z miejscowych warunków pogodowych, dostępu do plaży i kąpielisk morskich, od których niewątpliwie jakość umówionego wypoczynku jest uzależniona.

Ustalając wysokość należnego zadośćuczynienia należało zatem mieć na względzie, po pierwsze, okoliczność, że skrócenie okresu korzystania z imprezy turystycznej obejmowało okres odpowiadający siódmej części przewidzianego czasu trwania imprezy turystycznej, a więc istotną część możliwości korzystania ze wspomnianych warunków pogodowych, dostępu do plaży i kąpielisk morskich, po drugie, okoliczność, że impreza turystyczna przewidywała pobyt w miejscu stosunkowo odległym od miejsca zamieszkania powoda, do którego przewóz związany był ze stosunkowo znaczną uciążliwością, gdy chodzi o czas trwania przewozu, co niewątpliwie rzutuje na jakość zaplanowanego wypoczynku

w sytuacji, gdy podlega on skróceniu, po trzecie, okoliczność, że impreza turystyczna odbywała się w sezonie wakacyjnym, w którym zwykle korzysta się z tego typu imprez

w związku z zaplanowanym urlopem wypoczynkowym, po czwarte, okoliczność, że powód korzystał z imprezy turystycznej wraz z członkami najbliższej rodziny, tj. wraz z żoną, dziećmi oraz wnukami, w związku z czym przyjemności wypoczynku towarzyszyć miało utrzymywanie relacji rodzinnych, po piąte, okoliczność, że powód, aby skorzystać z imprezy turystycznej w późniejszym terminie, musiał stawić się w K., zamiast – jak przewidziano w umowie – w W., w związku z czym poniósł dodatkową uciążliwość polegającą na nieplanowanej podróży do K..

Należało jednak uwzględnić także okoliczność, że pozwany podjął czynności mające na celu skorzystanie przez powoda i członków jego rodziny z umówionej imprezy turystycznej, zapewniając przewóz w późniejszym terminie i częściowo ponosząc związane z tym koszty.

W świetle powyższego za adekwatne zadośćuczynienie związane z częściową utratą spodziewanych przyjemnych przeżyć z wypoczynku należało uznać zadośćuczynienie w kwocie 1.500 złotych.

Zachodziła zatem podstawa do zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda łącznie kwoty 3.200 złotych, objętej żądaniem pozwu.

Podstawę ustalenia wymagalności należnego powodowi odszkodowania oraz zadośćuczynienia stanowił art. 455 k.c., według którego jeśli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania – a tak jest w przypadku odszkodowania i zadośćuczynienia związanego z nienależytym wykonaniem umowy o świadczenie usług turystycznych – świadczenie powinno zostać spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania. W sytuacjach typowych obowiązek spełnienia świadczenia niezwłocznie po wezwaniu do wykonania oznacza obowiązek jego spełnienia w terminie 14 dni od wezwania (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 lipca 2011 r., I CSK 576/09, LEX nr 1050451; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 marca 2007 r., V CSK 476/06, LEX nr 315289; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 kwietnia 2004 r., V CK 461/03, LEX nr 174217; wyrok Sądu Najwyższego z 28 maja 1991 r., II CR 623/90, LEX nr 9056). Sprawa niniejsza niewątpliwie była dla pozwanego sprawą typową, skoro jej przedmiotem było roszczenie związane z umową powszechnie przez niego zawieraną, przyjmujące za podstawę typowe okoliczności. Wobec tego stan wymagalności należało przyjąć z upływem 14-dniowego terminu, liczonego od dnia doręczenia pozwanemu reklamacji, co niespornie nastąpiło w dniu 1 lipca 2015 r. Uwzględniając jednak zakres żądania pozwu odsetki za opóźnienie należało zasądzić od dnia 21 lipca 2015 r.

Wysokość odsetek za opóźnienie należało natomiast ustalić na podstawie art. 481 § 2 k.c. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2016 r. – za okres przed tym dniem – według którego to przepisu jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe, a następnie na podstawie art. 481 § 2 k.c. w brzmieniu obowiązującym z dniem 1 stycznia 2016 r. – za okres po tym dniu – według którego to przepisu jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych.

Podstawę orzeczenia o kosztach procesu stanowił zaś art. 98 § 1 k.p.c., według którego przegrywający powinien zwrócić przeciwnikowi koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw.

Jeśli chodzi o powoda, koszty takie niewątpliwie stanowiła opłata od pozwu w kwocie 100 zł.

Z tych względów Sąd Rejonowy orzekł, jak w sentencji.

SSR Robert Belczącki

(...)

SSR Robert Belczącki